

[Henry L. W. Jensen.]

og derefter kan der nationalt indføres undergrupper, hvor man kan forklare undtagelsesbestemmelserne og give en specialbeskrivelse af vareernes art med henblik på særlig toldbehandling. I nomenklaturen har man altså først hovedkapitlerne, og under dem er alle detailvarerne stillet op. Denne måde at stille varerne op på og den særlige toldbehandling giver mulighed for at føre en beskyttelsespolitik, og i lovforslaget, som det foreligger her ved anden behandling, har man samtidig med indførelsen af nomenklaturen foreslået indførelse af værditold i stedet for væggtold.

Det er udtrykkeligt udtalt, at forudsætningen for regeringsforslaget er, at toldindtægterne ikke må stige, der må ikke finde toldforhøjelse sted. Nu er forholdet det, at selve nomenklaturen ikke kræver værditoldansættelse; man kan lige så godt bevare væggtolden. Men justeringen, der foretages af finansministeren, skulle efter beregningerne være lagt således til rette, at omlægningen fra væggtold til værditold ikke skulle medføre ændringer i provenuet selv med de enkelte små forskydninger, der vil forekomme.

Dette store lovforslag, der ikke alene omfatter tarifændringer, d. v. s. afgiften for de varer, der går ind i landet, men også ændringer af juridisk karakter, fastlægger toldforvaltningen og vedrører hele erhvervslivet, herunder søfart og luftfart, jernbanetrafik og turisme, samt alle forbrugerne — dette lovforslag har udvalget kun haft nogle ganske få uger til at gennemgå. Det er et uoverkommeligt arbejde, hvis det skal gøres grundigt. Man må huske på, at alene værdiansættelseskonventionen, der foreligger i forbindelse med dette lovforslag, har man arbejdet på i årevis. Man har arbejdet internationalt med nomenklaturen i årevis, og det vil kræve måneder at komme til bunds i den. Som bevis herfor kan man anføre finansministerens skriftlige fremsættelsestale — Folketingstidende sp. 412 — hvori der står:

„På de fleste vareområder sker der nemlig så mange individuelle ændringer i forbindelse med nyordningen, at et forsøg på en oprensning af disse ville blive uoverskueligt og alligevel ufuldstændigt.“

Det vil altså være umuligt at kontrollere omlægningen og hvorledes toldvæsenet har fundet frem til denne nyordning, og der burde efter min mening have været forelagt udvalget en alfabetisk ordnet opstilling over den gamle toldtarifs positioner i forhold til den nye toldlovs positioner, værditold i forhold til væggtold. Toldvæsenet har jo dette materiale, men under udvalgsarbejdet blev det oplyst, at det var så stort og så omfattende, at det ville være et kolossalt arbejde at afskrive og gennemgå det. Men loven er i sig selv så indgribende og så stor, at man ikke på så kort tid, som der er levnet udvalget, har kunnet gennemgå de oplysninger, som er nødvendige for det grundlæggende arbejde, nemlig fra begyndelsen at se, hvorledes de enkelte varearters positioner forholder sig til hinanden.

Så er der hele den juridiske udformning af lovforslaget. Jeg vil med den højtærede formands tilladelse citere slutningen af en artikel, som statsadvokat Per Lindegaard har skrevet i Juristen den 1. december 1958 om toldlovens straffebestemmelser. Jeg skal ikke tage det høje tings kostbare tid ved at gå hele artiklen igennem, men nøjes med slutningen. Der står:

„ . . . . . affattelsen af de enkelte bestemmelser er jævnlig meget ringe. Dette lovforslag er et nyt eksempel herpå, og det håb om forbedring, som dommer Harbou for fremtidens vedkommende knytter til instruksen om forelæggelse for den nyoprettede lovafdeling under justitsministeriet, er i dette tilfælde blevet beskæmmet.“

Det var altså en juridisk bedømmelse af lovens administrative bestemmelser. De pågældende paragraffer, der vedrører hele det juridiske område, er fåtallige i forhold til alle de paragraffer, der angår vareområdet og binder hele importen. Vi har ikke haft nogen som helst lejlighed til at kontrollere den beregning, der finder sted, og det resultat, det giver, at man går over til værditold. Man mangler stadig et sammenligningsgrundlag. Vi har i udvalget fået en opgørelse, hvori man opstiller visse hovedgrupper, og man ser heraf, at de forhøjelser, der finder sted for hovedgruppernes vedkommende, udgør ca. 20 mill. kr. — det er runde tal — medens den nedsættelse, der